

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 128.418 van 20 februari 2004
in de zaak A. 111.086/XIV-6834.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat G. de KERCHOVE,
 kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
 de Wijnantsstraat 23

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Bengaalse nationaliteit, op 3 oktober 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 september 2001 waarin werd geoordeeld dat verzoekers dringend beroep bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen laattijdig werd ingesteld;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 31 oktober 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 30 oktober 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 februari 2004;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. LEFEBURE die, loco Advocaat G. de KERCHOVE verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur C. LECHAT, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat:

1.1. XXX verklaart de Bengaalse nationaliteit te bezitten. Hij is op 6 september 2000 in België binnengekomen waar hij zich op 7 september 2000 vluchteling heeft verklaard.

1.2. Op 6 juni 2001 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 3 september 2001 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing waarin wordt geoordeeld dat verzoekers dringend beroep bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te laat werd ingesteld. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Op 18 juli 2001 heeft u een dringend beroep ingediend tegen de beslissing van weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten van de gemachtigde van de Minister inzake uw aanvraag tot het bekomen van het statuut van vluchteling. De beslissing van de gemachtigde van de Minister werd u op 13 juni 2001 ter kennis gebracht.

Uw beroep werd niet binnen de drie werkdagen ingediend zoals voorgeschreven door artikel 63/2, 2/ van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. U brengt evenmin een geldige reden aan die de laattijdigheid kan verklaren.

Bijgevolg wordt uw beroep niet in aanmerking genomen en blijft de termijn om het grondgebied te verlaten die desgevallend werd vermeld in de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken geldig.”.

2. Over de ontvankelijkheid.

2.1. Overwegende dat de tweede verwerende partij opmerkt dat verzoeker niet op basis van concrete gegevens aantoonde een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te zullen ondervinden bij onmiddellijke uitvoering van de aangevochten administratieve beslissing; dat er echter geen noodzaak bestaat hierover een uitspraak te doen, aangezien het beroep, bij gebrek aan middelen die tot de nietigverklaring kunnen leiden, dient te worden verworpen;

2.2. Overwegende dat de tweede verwerende partij meent dat geen ontvankelijk middel werd aangevoerd; dat, in tegenstelling tot wat de tweede verwerende partij beweert, in beide middelen uiteengezet wordt welke bepalingen of rechtsbeginselen de verzoekende partij geschonden acht en op welke wijze zij deze beginselen en bepalingen geschonden acht; dat de exceptie niet opgaat;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel aanvoert:

“Formulering en uiteenzetting

Dit middel is gesteund op de schending van artikel 63/2, 2/ van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Doordat tegenpartij in strijd met de voornoemde wetsbepaling het beroep van verzoeker laattijdig noemt.

Terwijl deze vaststelling onjuist is omdat verzoeker wel degelijk binnen de drie dagen na ontvangst van de bestreden beslissing van Dienst Vreemdelingenzaken en dus de ‘kennisgeving te hebben ontvangen’ een dringend beroep heeft ingediend bij tegenpartij.

Het beroep van verzoeker is bijgevolg niet laattijdig en tegenpartij moest zijn beroep in aanmerking nemen en verzoeker verhoren betreffende de ontvankelijkheid van zijn asielaanvraag.

De in dit middel aangehaalde wetsbepaling werd geschonden door tegenpartij.”;

3.1.2.1. Overwegende dat, in tegenstelling tot de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, verzoeker meent dat het dringend beroep bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet te laat werd ingesteld; dat hij meent dat artikel 63/2, 2/ van de Vreemdelingenwet werd geschonden;

3.1.2.2. Overwegende dat uit de stukken van het administratief dossier niet blijkt wanneer de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 6 juni 2001 tot weigering van verblijf aan verzoeker werd betekend; dat uit een stuk dat door de eerste verwerende partij aan de Raad van State werd toegezonden, blijkt dat een aangetekende zending -waarvan de tweede verwerende partij beweert dat het in casu de beslissing tot weigering van verblijf betreft- door de Dienst Vreemdelingenzaken aan de gekozen woonplaats van de verzoekende partij werd toegezonden op maandag 11 juni 2001; dat, in

tegenstelling tot de tweede verwerende partij, verzoeker geen enkel begin van bewijs aanbrengt waarmee kan worden aangetoond wanneer hij de beslissing tot weigering van verblijf ontving; dat derhalve moet worden besloten dat het, op basis van het aangevoerde stuk, aannemelijk is dat de beslissing tot weigering van verblijf van 6 juni 2001 op maandag 11 juni 2001 aangetekend aan de gekozen woonplaats van verzoeker werd toegezonden; dat derhalve moet worden aangenomen dat de beslissing tot weigering van verblijf van 6 juni 2001 aan verzoeker werd betekend op dinsdag 12 juni 2001; dat de beroepstermijn om een dringend beroep in te stellen bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, zoals bepaald in artikel 63/2, § 2 van de Vreemdelingenwet, een aanvang nam op woensdag 13 juni 2001; dat de laatste nuttige dag om een dringend beroep in te stellen vrijdag 15 juni 2001 was; dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 18 juli 2001 het dringend beroep, dat op dezelfde dag was ingediend, ontving; dat bijgevolg dient te worden vastgesteld dat het dringend beroep te laat werd ingesteld; dat een schending van artikel 63/2, 2/ van de Vreemdelingenwet niet wordt aangetoond; dat het eerste middel niet gegrond is;

3.2.1. Overwegende dat verzoeker als tweede middel aanvoert :

“Formulering en uiteenzetting

Dit middel is gesteund op een schending van de motiveringsplicht, van de algemene zorgvuldigheidsplicht, van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en het feit dat tegenpartij een manifeste beoordelingsfout begaan heeft.

Het beroep van verzoeker was niet laattijdig en tegenpartij had bijgevolg de plicht het beroep van verzoeker in aanmerking te nemen en de ontvankelijkheid van zijn asielaanvraag te onderzoeken.

Derhalve schendt de bestreden beslissing de in het middel aangevoerde wetsbepalingen, de motiveringsplicht, de algemene zorgvuldigheidsplicht, samen met het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en is er in hoofde van tegenpartij een manifeste beoordelingsfout.”;

3.2.2.1. Overwegende dat verzoeker nogmaals opmerkt dat het dringend beroep tijdig was ingesteld;

3.2.2.2. Overwegende dat het volstaat te verwijzen naar hetgeen bij de bespreking van het eerste middel hierover werd uiteengezet; dat moet worden vastgesteld dat de schending van de in het middel aangehaalde bepalingen niet wordt aangetoond; dat het tweede middel niet gegrond is;

4. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig februari tweeduizend en vier, door :

de H.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
Mevr.	K. LIEVENS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. LIEVENS.

A. BEIRLAEN.